IOSEPHUS FLAVIUS

Zwettl 4. Viertel 12. Jh. Seite 67v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31636
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

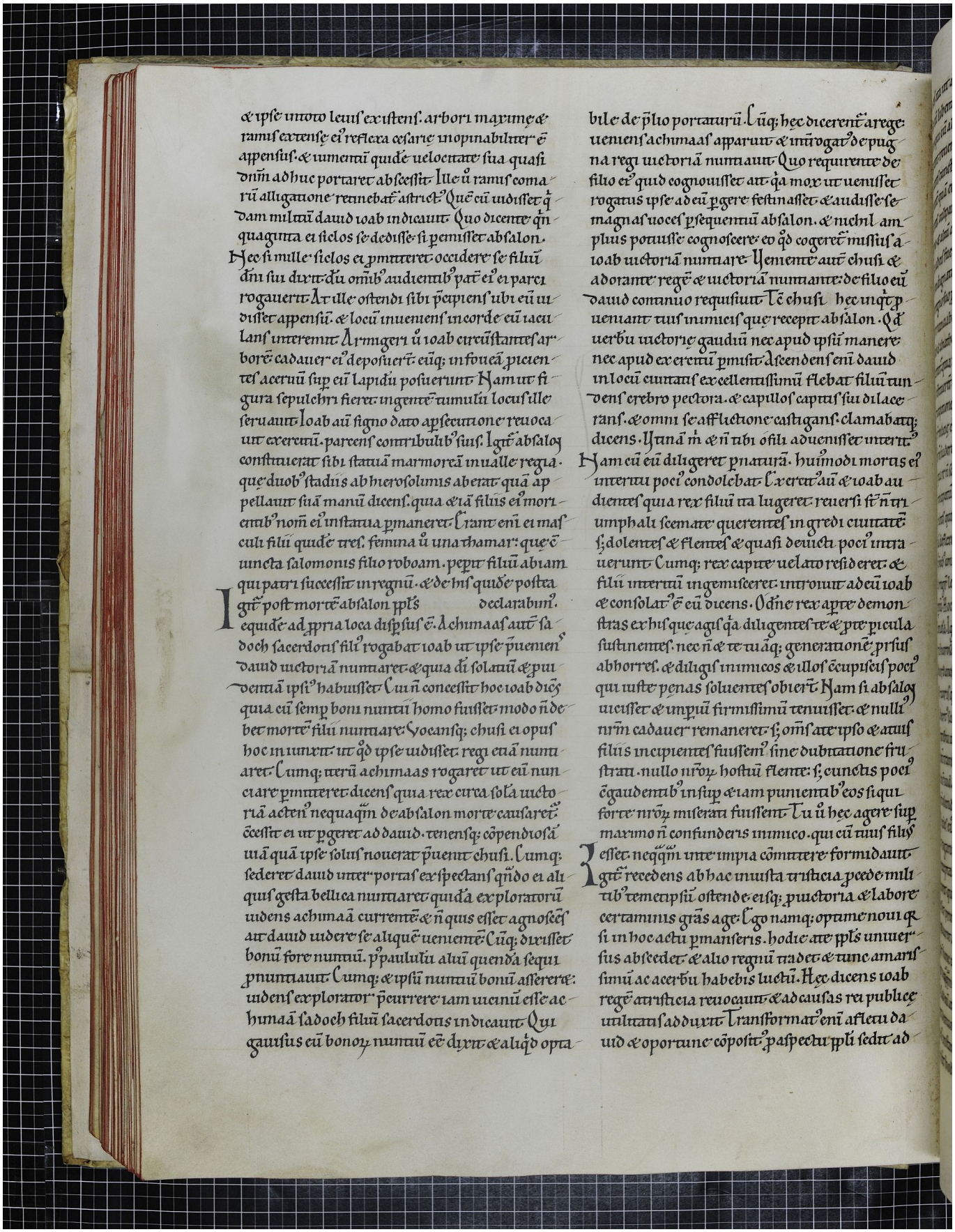

& ipse in toto leuis existens. arbori maxime &
ramis extense ei reflexa cesarie inopinabiliter ē
appensus. & iumentū quidē uelocitate sua quasi
dn̄m adhuc portaret abscessit. Ille ū ramis coma
rū alligatione retinebat astrict. Quē cū uidisset q̄
dam militū dauid ioab indicauit. Quo dicente q̄n
quaginta ei siclos se dedisse si pemisset absalon.
Hec si mille siclos ei pmitteret occidere se filiū
dn̄i sui dixit. dū omib' audientib' pat ei' ei parci
rogauerit. At ille ostendi sibi pcipiens ubi eū ui
disset appensū. & locū inueniens in corde eū iacu
lans interemit. Armigeri ū ioab circūstantes ar
borē cadauer ei' deposuerūt. eūq; in foueā pcien
tes aceruū sup eū lapidū posuerunt. Nam ut fi
gura sepulchri fieret ingentē tumulū locus ille
seruauit. Ioab aū signo dato apsecutione reuoca
uit exercitū. parcens contribulib' suis. Igit absalon
constituerat sibi statuā marmoreā in ualle regia.
que duob' stadiis ab hierosolimis aberat quā ap
pellauit suā manū dicens. quia & iā filiis ei' mori
entib' nom̄ ei' in statua pmaneret. Erant enī ei mas
culi filii quidē tres. femina ū una thamar: que c̄
iuncta salomonis filio roboam. pepit filiū abiam
qui patri successit in regnū. & de his quidē postea
Igit post mortē absalon ppls declarabim'.
equidē ad ppria loca dispsus ē. Achimaas aut sa
doch sacerdotis fili' rogabat ioab ut ipse pueniens
dauid uictoriā nuntiaret. & quia di solatiū & pui
dentiā ipsi' habuisset. Cui n̄ concessit hoc ioab dicēs
quia cū semp boni nuntii homo fuisset modo n̄ de
bet mortē filii nuntiare. Vocansq; chusi ei opus
hoc iniunxit. ut q̄d ipse uidisset regi etiā nunti
aret. Cumq; iterū achimaas rogaret ut eū nun
ciare pmitteret dicens quia rex circa sola uicto
riā actenus nequaq̄m de absalon morte causaret.
c̄cessit ei ut pgeret ad dauid. tenensq; cōpendiosā
uiā quā ipse solus nouerat pueniet chusi. Cumq;
sederet dauid inter portas exspectans q̄ndo ei ali
quis gesta bellica nuntiaret quidā exploratorū
uidens achimaā currentē & n̄ quis esset agnoscēs
ait dauid uidere se aliquē uenientē. Cūq; dixisset
bonū fore nuntiū. p' paululū aliū quendā sequi
pnuntiauit. Cumq; & ipsū nuntiū bonū assereret.
uidens explorator pcurrere iam uicinū esse ac
himaā sadoch filiū sacerdotis indicauit. Qui
gauisus eū bonoꝝ nuntiū eē dixit & aliq̄d opta
bile de plio portaturū. Cūq; hec dicerent a rege
ueniens achimaas apparuit & interrogat' de pug
na regi uictoriā nuntiauit. Quo requirente de
filio ei' quid cognouisset ait. q̄a mox ut uenisset
rogatus ipse ad eū pgere festinasset. & audisse se
magnas uoces psequentiū absalon. & nichil am
plius potuisse cognoscere eo q̄d cogeret missus a
ioab uictoriā nuntiare. Ueniente aut chusi &
adorante regē & uictoriā nuntiante de filio eū
dauid continuo requisiuit. Tc̄ chusi hec inq̄t p
ueniant tuis inimicis que recepit absalon. Qd
uerbū uictorie gaudiū nec apud ipsū manere
nec apud exercitū pmisit. Ascendens enī dauid
in locū ciuitatis excellentissimū flebat filiū tun
dens crebro pectora. & capillos capitis sui dilace
rans. & omni se afflictione castigans. clamabatq;
dicens. Utinā m̄ & n̄ tibi o fili aduenisset interit'.
Nam cū eū diligeret pnaturā. huiusmodi mortis ei'
interitu poci' condolebat. Exercit' aū & ioab au
dientes quia rex filiū ita lugeret. reuersi st n̄ tri
umphali scemate querentes ingredi ciuitatē.
s; dolentes & flentes & quasi deuicti poci' intra
uerunt. Cumq; rex capite uelato resideret. &
filii interitū ingemisceret. introiuit ad eū ioab
& consolat' ē eū dicens. Odne rex apte demon
stras ex his que agis q̄a diligentes te & pte picula
sustinentes. nec n̄ & te tuāq; generationē prsus
abhorres. & diligis inimicos & illos c̄cupiscis poci'
qui iuste penas soluentes obierūt. Nam si absalon
uicisset & impiū firmissimū tenuisset. & nulli'
nr̄m cadauer remaneret. s; om̄s ate ipso & atuis
filiis incipientes fuissem' sine dubitatione fru
strati. nullo nr̄oꝝ hostiū flente. s; cunctis poci'
c̄gaudentib' insup & iam punientib' eos si qui
forte nr̄oꝝ miserati fuissent. Tu ū hec agere sup
maximo n̄ confunderis inimico. qui cū tuus filius
esset. neq̄q̄m inte impia cōmittere formidauit.
Igit recedens ab hac iniusta tristicia pcede mili
tib' temetipsū ostende eisq; pu uictoria & labore
certaminis grās age. Ego namq; optime noui qr
si in hoc actu pmanseris. hodie ate ppls uniuer
sus abscedet. & alio regnū tradet & tunc amaris
simū ac acerbū habebis luctū. Hec dicens ioab
regē a tristicia reuocauit & ad causas rei publice
utilitatis adduxit. Transformat' enī a fletu da
uid & oportune cōposit' p aspectu ppli sedit ad